

رقص و شراب در کلیسا

در کلیسای دهکده گرین ویدج نیویورک کیش پروتستان بنام «کلیسایین» اجازه داده است که دختران و پسران هیپی بلبلینهای گوناگون، ساندویچ دریفل و بطری شراب در دست، به کلیسا بروند و پس از رقص و پلیکوبی و شراب خواری، به «موضه» های او گوش دهند! پس برنامه «تفریح» خود را آغاز کنند!!

قلقه اقدام این کیش ۵ ساله آنست که «کلیسا» مدافع آزادی است!! پس دلیلی ندارد که مردم در کلیسا از آزادی محروم شوند، بیایم برای آنها هر کاری را میتوانستیم در کلیسا انجام دهند!

عالیجناب! این مقدار هم کفایت نکرده، و از بودجه کلیسا مقداری مشروب و خوراکی تهیه می کند، و در اختیار و عشاق جوان قرار میدهد و معتقد است که این خدمتی در برابر خداوند و مسیحیت است!

از یک مجله هفتگی چاپ تهران

مکتب اسلام: آلوده ساختن کلیسا و مسیحیت با فساد و تباهی، متأسفانه در بسیاری از کشورهای غربی معمول و رایج شده است... مذلق کشیشان اداره کننده این کلیساها آنست که باید و جوانان را آزاد، گذاشت و همین

بماند، کلیسا را که نمی بایست محل نیایش و توجه بخداوند و اصلاح مفاسد اخلاقی باشد، به کاباره، و «خانه رقص» تبدیل میکنند، جناب کیشی صحبت از آزادی، مینماید ولی مفهوم آزادی از نظر عالیجناب «غوطه پوشیدن نسل جوان در قساوتیهای است... این عالیجناب ما تنبیهی از هموطنان او، از آزادی بمفهوم واقعی سخنی بر زبان نمی آورند. آنان از فقر و گرسنگی بشر حرقی نمی زنند. آنان از تبعیضات سیاه و سفید در آمریکا انتقاد نمیکنند و بر ضد آن مبارزه نمی نمایند... آنان بجای آزادی برای مردم قاره سیاه برای آنان بدبختی و فقر و استعمار را بارمغان می آورند و تازه دم از این چیز ته که گویا کلیسا مدافع آزادی است!

نه، عالیجناب! مفهوم آزادی، رقص و شراب خواری در کلیسا نیست. این کار را جوانان هیپی شما در «دانسینگ ها» هم میکنند و در هر جای دیگری... مفهوم آزادی خواهی آنست که در راه آزادی ملتها، در راه آزادی سیاه پوستان محروم، و در راه آزاد ساختن آمدهای اسیل برای فضیلت، و برای زندگی پاک بهتر با خیزند.

زنان در آمریکا

توقی معکوس کرده اند

با وجود اینکه ۵۱ درصد از جمعیت آمریکا را

بودند در حالی که در سال ۱۹۶۹ این نسبت به ۱۲٫۶ درصد رسیده است .

خواندنیها شماره ۲۲ سال ۳۰ صفحه ۱۵
مکتب اسلام : آیا چنین خواهد بود نتیجه و
مفهوم آزادی، و تساوی حقوق، در دیار غرب ...
بدون شرح:

تبش قمبر

« جلال آل احمد مردی بود از صف نخستگان
و فرزاتگان ایران امروز . انسان بود و
دوستدار انسانها . رهروی بود نکته یاب و
جامعه نگر ، ایران دوست و ایران شناس قلمداری
بود مایه سرافرازی از اقلیم ما ... »

چند بار او را در سفرهای دور و دراز دیدم . همه جا
او را پویا و کنجکاو و پیررسی کننده باقم ، چند سال
پیش بر ساحل خلیج فارس در دهبی از بندر بوشهر
به هم رسیدیم ، بامدادی که هنوز آفتاب نتاییده
بود به او سر زدم ، گرم نوشتنش دیدم ، پرسیدم
چه میکنی ، گفت : از آنچه امروز دیده ام یاد
داشت بر میدارم . زندگی مردم روزگار خودمان
را در این دفتر « مخلص » میسازم تا « نیش قبر کن » .
هائی مثل تو ، در قرنهاى بعد ، از این « باطیل »
نان بخورند !! ...

از مقاله « ایرج افشار » مجله راهنمای
کتاب سال ۱۲ شماره ۸۷

قتل عام در ویتهام

ادوارد کندی در مجلس سنای
آمریکا رسماً اعلام داشت که : « در جریان

زنان تشکیل میدهند ، زنان آمریکا با مسأله
« در اقلیت بودن » روبرو شده اند و با توجهی با مار
زیر این مسأله روشن میشود : تنها « یک درصد »
مهندسین آمریکا زن هستند و سه درصد وکلای
دادگستری و حقوقدانان را زنان تشکیل میدهند!
و هفت درصد پزشکان زن هستند ، و برای مشاغل
مسئول زنان نصف حقوق مردان را عیبگیرند!

یک پنجم از زنانیکه دارای درجه لیسانس
هستند ، مشاغل از قبیل منشی ادارات - کارگری
کارخانها ، و آشپزی در بیمارستانها و هتلها
را دارند ! .

حد متوسط حقوق مردان در سال (۱۹۵۷م)
۴۷۱۳ دلار و حد متوسط حقوق زنان در همان سال
۳۰۰۸ دلار بود .

در سال ۱۹۶۸ حد متوسط درآمد سالانه
مردان ۶۵ درصد افزایش یافت و به ۷۸۰۰ دلار
رسید در صورتیکه این افزایش برای زنان به ۴۵۰۰
رسیده که در حدود ۵۱ درصد بود در ده سال اخیر
زنان ۵۰ کرسی قضائی را از دست داده اند .
در سنای آمریکا فقط یک نفر بنام « مارگرت
چیز » وجود دارد و در کنگره آمریکا تنها ده
نفر زن شرکت دارند در صورتیکه در سال ۱۹۶۰
هفده نفر زن عضویت کنگره را داشتند ! .

در سال ۱۸۷۰ زنان بیش از یک سوم مشاغل
دانشگاهی را در اختیار داشتند و در سالهای ۱۹۶۰
این نسبت به یک چهارم تقلیل یافته است و با ورود
تعداد زیادی دارندگان درجه دکترا بدانشگاهها
این نسبت پائین تر خواهد رفت ، در سال ۱۹۲۰
پانزده درصد کسانی که درجه دکترا داشتند ، زن

است از نظر ما قابل تعقیب بحساب نمی آید... البته مفهوم دکاتولیک تر از پاپ، در این موضوع، همین قماش آدمکهای هستند که زمام امور را در ویتنام جنوبی بدست دارند و در واقع هم یکی از مسئولین واقعی کشتار مردم بی گناه سرزمین ویتنام باید بحساب آیند...

ما ضمن تعقیب این عمل وحشیانه و ضد انسانی و ابراز نفرت از ادامه جنگ در ویتنام جنوبی، بنوبه خود خواستاریم که به مردم ویتنام در تعیین سر نوشت خودشان آزادی کامل داده شود.
بدون شرح:

انتخاب ملکه زیبایی

یا

برده فروشی جدید

مخبر اطلاعات هفتگی از لندن، می - نویسد:

«... این دخترها که بنوان شرکت در انتخاب ملکه زیبایی به لندن آمده اند در دست عوامل انتخاب زیباترین دختر جهان چه نامی دارند؟ اگر از من بپرسید میگویم: «عروسک»! عروسک خیمه شب بازی! ... طفلکی ها چقدر باید اطاعت کنند و بدم به بازار برده فروشی منتقل شوند که دخترکان چهار گوشه جهان را با هو و جنجال می فروختند!»

اسمش را گذاشته اند انتخاب ملکه زیبایی جهان! ... و هر سال هم درآمد آن بفتح یک عده درمانده است! که امسال هم بفتح گرسنه های بیافرا! ...

جنگ ویتنام بیش از ۳۰۰ هزار نفر غیر نظامی جان خود را از دست داده اند، و اکثر این عده توسط نیروهای آمریکائی، به قتل رسیده اند! وی اضافه نمود: کشتار زنان، کودکان و مردان در دهکده «مای لای»، در سال گذشته لطماتی را که مردم غیر نظامی ویتنام در این جنگ متحمل میشوند حزن انگیز تر ساخته است.»

سناتور کندی که معمار رهبر اکثریت دموکرات در سنا، و رئیس کمیته حقوقی سنای آمریکا است خاطر نشان ساخت که «به عقیده او در جنگ ویتنام حدود یک میلیون غیر نظامی جان خود را از دست داده و یا زخمی شده اند که از این رقم حدود ۲۵۰ هزار نفر به قتل رسیده اند.»

اکثر کشته شدگان بدست نیروهای آمریکا و متحدین آن کشور به قتل رسیده اند

خلاصه از اطلاعات ۱۰ ۴۸۹۹ و
کیهان ۱۲ ۴۸۹۹

مکتب اسلام:

کشتار وحشیانه مردم غیر نظامی در ویتنام جنوبی، و قتل عام مردم دهکده «سونگ لای»، بدستوریک اداره بند جوان بنام «ستوان کالی» و جنجالی بزرگ در جهان پدید آورد تا آنجا که مطبوعات آمریکا از جمله مجله لایف هم بانشر عکسهای کشتار دستجمعی مردم ویتنام جنوبی اعتراض خود را اعلام داشتند و البته بصورت ظاهر دستور تعقیب مسئولین آن هم صادر گردید...

ولی تعجب در اینجاست که «وان تیو» رئیس جمهوری ویتنام جنوبی، در باره این حادثه ضد انسانی گفت که: «چرا بر سر این جنگی

اما وقتی يك نفر مروف شو بتوان ملكه زيبائى انتخاب گرديد، آنوقت تازه بهره بردارى از او آغاز مى شود و او ديگر نى تواند بدون اجازه سازمانى كه او را كانديد نموده است نفس بكشد...

(اطلاعات هفتگى شماره ۱۴۶۲)

و سردير مجله فردهوسى هم در اين زمينه مى نويسد:

« اجتماع ملكه هاى زيبائى جهان را مطالعه مى كردم و شرح زير عكس كه مخدرات ساده از چه كشورى هستند. چيزى كه باعث تعجب شد شركت «ملكه زيبائى» از چند كشور گرسنه و لخت و پي، و بعضى از كشورهاي آفريقائى و آسيايى و آمريكايى لاتين بود، كه در اين قفقن شركت کرده و برده اى به بازار برده فروشان غرب كسيل داشته اند و نشان دهند ما اين واقعيه كه چگونه دنبال زرق و برق و تشريفات و دست اندر كار بويترين سازيند، و خيال مى كنند رسيدن به قافله تمدن را با انتخاب

(بقيه از ص ۵۲)

بيشتر دخترها مهر يهرا توهين آميز پنداشته و آنرا وسيله خريدن نان بحساب آورده اند و گروهى نيز مهر گزاف را مایه تشخص دانسته آنرا چون زينتى براى زندگى اشرافى تصور کرده بودند (۱).

اين نمونه گيرى گرچه ناقص بوده و ارزش آمارى ندارد اما از آنجا كه بازگو كننده پاره اى از عقايد افراطى و تفريطى فصل جوان است مى تواند در مجموعه افكار عمومى مورد توجه قرار بگيرد.

اين بود چند نمونه از اصول طرز فكر در مورد افزايش مهر در ازدواج هاى كنونى و چنانكه ملاحظه ميشود هيچ يك از اين عوامل با مصالح خانواده در آينده مربوط نبوده تنها بقا و سعادت خانواده ها را تضمين نمى كند بلكه بعضى از آنها بطور مسلم مضر با مصالح خانواده و جامعه نيز ميباشد.

اينك لازمست بيررسى نظر اسلام در مورد مهر پيردازيم كه آيا اسلام درميان اين افراطها و تفريطها در مورد مهر کدام راه عادلانه و منطيقى را كه بصلاح زن و خانواده و جامعه مى باشد انتخاب کرده و چه دستورهاي زنده در اين مورد داده است تفصيل اين مطالب را در شماره آينده مطالعه ميفرمائيد.

(۱) اطلاعات ش ۱۲۷۵-۵ آذر سال ۴۷

« ملكه زيبائى » و اينگونه تشريفات كه زائيده و سبرى فراوان، و شوق به دلالت يابى و قفقن، است، ميتوان نزديكتر و سريعتر كرد، و شركت در اينگونه اجتماعات مرفه فرنگى ميتواند چيزى از «تحقير» فخرى هانست به اين ملل بگاهدرد حاليكه براى آن جماعت مسأله اينست كه بناز ايشان با پرى پيكران جوان، بالعبت هاى هر چند از ممالك گرسنه و عقب افتاده و رنگين تر باشد... آنها طمعه مى خواهند... و چه عاقلان اين كشورها كه همراه با مواد خام و جنس هاى ديگرشان راهم صادر مى كنند! بقول قديمى ها: شكم گرسنه و آب يخ تن برهنه و زبورق...؟

مكتبى اسلام: و معلوم نيست الفا كنندگان بردگى، و مدافعان آزادى، و پائينان اعلاميه حقوق بشر! تا كى مى خواهند با اين اعمال تنگين خود ادا دهند، و نيز معلوم نيست ملل شرق كى بيدار خواهند شد و از اين دنباله رويهاى غلط و شرم آور دست ير خواهند داشت!؟